

GEZ

KARTA ADRESOWA ZABYTKU NIERUCHOMEGO

3. Miejscowość
Stare Drzewce

1. Nazwa

BUDYNEK GOSPODARCZY W ZAGRODZIE NR 54 (D. 58)

2. Czas powstania

p. XX w.

8. Fotografia z opisem wskazującym orientację albo mapa z zaznaczonym stanowiskiem archeologicznym

4. Adres

**Stare Drzewce 54
67-407 Szlichtyngowa**

5. Przynależność administracyjna
województwo **lubuskie**

powiat **wschowski**

gmina **Szlichtyngowa**

6. Formy ochrony
Ustalenie ochrony w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego dla obszaru w rejonie wsi Stare Drzewce, Nowe Drzewce, i Małe Drzewce (Dz. Urz. Woj. Lubuskiego z dn. 12 lutego 2021 r., poz. 418).

Widok na elewację wschodnią i południową.

Historia.

Najstarsza wzmianka o wsi pochodzi z 1300 r. Za czasów władców śląskich na ziemi wschowskiej osiadł możny ród Kotwiczów. Do nich, obok wielu wiosek, należały również Drzewce. Ostatni z Kotwiczów, w ramach wymiany oddał w 1496 r. majątność Drzewce Michałowi Nosticzowi. W rękach Nostyczów Drzewce pozostawały przez parę wieków. W połowie XIX wieku rodzina Nostyczów wyemigrowała do Drezna linia drezdeńską zmarła w latach 70-tych. W 1846 r. właścicielem Drzewców jest rodzina Drzewieckich. Miejscowość podzielona na cztery części: Górna, Dolna, Średnia i Nowa - pozostawała częściowa w rękach opolskich: Górne - Dihring, Średnie - Ksawery Zakrzewski. Dolne - H, Perkiewicz, W czasie I wojny światowej Stare Drzewce / Górne / znajdowały się w rękach Jerzego Nowaka. Folwark w Drzewcach Dolnych powstał w połowie XIX w, na miejscu wcześniejszego zespołu. Pozostały po nim -niektóre drzewa w parku - dęby i wierzba. Źródła podają, że w latach 80-ych XIX w, właścicielem folwarku był Perkiewicz. Jego posiadłość obejmowała 1312 mórg ziemi. Ponadto był on właścicielem 3 dymów z 36 mieszkańcami. Wszystkie obecnie zachowane budynki pochodzą z II-poł, XIX w. Produkcja towarowa folwarku nastawiona była na hodowlę bydła. Sprzedawano też mięso dla potrzeb lokalnych w sklepie mięsnym w części domu mieszkalnego nr 54. W okresie powojennym na terenie byłego folwarku utworzono SKR, a następnie PGR, który od 1980 r, należał do PGR w Górczynie. Obecnie budynki stanowią własność prywatną.

Opis.

Obiekt powstał w II poł. XIX w. ogranicza on od zachodu podwórze gospodarczo-folwarczne. Położony on jest na wschód od domów mieszkalnych nr 57 i nr 58. Południową częścią wschodniej ściany styka się z obora. Południową elewacją zwrócony jest ku drodze Wschowa - Krzepielów, wzniesiony jest z cegły ceramicznej, wiązanie cegieł w murze krzyżowe, nietynkowany, stoi na ceglanym cokole, mur wzmacniany jest tarczowymi kotwiami. Dwuspadowy dach kryty jest dachówką karpiówka podwójnie w koronkę. Okna metalowe stałe i uchylne. W mieszkaniu okna drewniane, dwuskrzydłowe o różnej konstrukcji, Drzwi metalowe na rolkach i drewniane dwuskrzydłowe kształtu prostokątnego oraz jednoskrzydłowe prostokątne. Obiekt wzniesiony jest na planie wydłużonego prostokąta. budynek jest jednokondygnacyjny, z poddaszem posiadającym ściankę kolankową przeznaczonym na cele magazynowe, Posiada dach dwuspadowy. Elewacje wschodnia i zachodnia posiadają ramowy podział, w pionie dzielą je lizeny rytmicznie rozmieszczone, a w poziomie — cokół, gzyms kordonowy oraz wieńczący. W każdej ramie mieści się okno lub drzwi. Elewacja północna zaakcentowana jest w narożach lizenami, urozmaica je także gzyms kordonowy oraz blenda okienna z ceglami układanymi w romby, Elewacja południowa posiada również w narożach lizeny oraz lizeny przy wrotach i gzyms kordonowy.

Wartości.

Obora prezentuje wartości zabytkowe, wartość artystyczną, historyczną i naukową jako część folwarku. Jest przykładem architektury folwarcznej z przełomu XIX i XX wieku, która bardzo nielicznie zachowała się w tej części województwa.

Stan zachowania.

Obiekt zachowany w dobrym stanie, w historycznej bryle, kubaturze, wraz z kształtem dachu. Zachowana historyczna kompozycja, artykulacja elewacji, proporcje. Budynek z zachowaniem krycia z dachówki ceramicznej karpiówki, na bieżąco użytkowany, w dobrym stanie technicznym. Przeprowadzone remonty nie wpłynęły na zachowane wartości budynku.

Postulaty dotyczące konserwacji.

Bezwzględnej ochronie konserwatorskiej podlega bryła obiektu, gabaryty, artykulacja elewacji oraz kształt dachu wraz z zastosowanymi technologiami. W trakcie prac należy dążyć do przywrócenia pierwotnego wyglądu elewacji, w tym odtworzenie historycznej kolorystyki i materiałów. Nie dopuszcza się docieplenia elewacji budynku. Należy prowadzić systematyczną kontrolę stanu zachowania pokrycia dachowego, udrażniać system odprowadzania wód opadowych. Należy usunąć roślinność rosnąca w bezpośrednim otoczeniu budynku.

Bartosz Idryjan**20.09.2021r.**